

პირველი მეგობარი

უდრანს ტყეში ერთი გოგო ცხოვრობს. ამ ტყეში დროის კონცეფცია არ არის, ამიტომ არ იცის როდის არის „ახლა“. ამ ტყეში უნიკარული ხეებია. ხეები წითელია და ხეებზე მჭავე ხილი იზრდება. არ იცის თავისი საკუთარი სახელი იმიტომ, რომ ამ ტყეში ის მხოლოდ ადამიანია. ის მარტოა, მაგრამ ის ყოველთვის მარტოა, ამიტომ არც იცის რა არის მარტოობა. მისი აზრით, ის მარტო არაა.

გოგო ფეხით სეირნობს ტყეში იმიტომ, რომ მშვიდობა და საჭმელი უნდა. საინტერესოა, რომ საჭმელი ჯერ კიდევ სჭირდება დროის აღქმის გარეშე. ამ ტყეში ბევრი მჭავე ხილია, მაგრამ გოგოს არ მოსწონს მჭავე ხილი. მჭავე ხილს ტკბილი ხილი ურჩევნია. თუმცა, უდრანს ტყეში ტკბილი ხილი იშვიათია.

არ იცის „რამდენი ხანია“ სეირნობს. არ იცის, რომელი სეზონია, ცივა თუ ცხელა. უეცრად, თეთრი ცხენი მის მარჯვნივ ჩნდება. გოგონასთვის თეთრი ცხენი უცხო არსებაა, მაგრამ ალლოთი გრძნობს, რომ არ უნდა ეშინოდეს.

თეთრ ცენზე გოგონა ზის. ისინი მიქრიან ქარივით სწრაფად. გოგომ არ იცის თეთრი არსების სახელი. არ იცის საიდანაა, მაგრამ იცის რომ იგი გოგონას პირველი მეგობარია. თეთრი ცხენი არ საუბრობს, მაგრამ ცხენმაც იცის, რომ ეს ორფეხიანი, წითელთმიანი გოგო თავისი პირველი მეგობარია. გოგონა მეგობართან ერთად ხალისიანია ენის გარეშე. მათ არ იციან რატომ, მაგრამ იციან რომ, ერთობიან.

ბოლოს და ბოლოს მათ გარშემო ტკბილი ხილია. გოგო ჭამს ხილს. ის კეთილი გოგოა, ამიტომ უნაწილებს ტკბილ ხილს თავის მეგობარს. ცხენიც ჭამს მას.

ცხენი ცოტა ხანში მოულოდნელად შეჩერდა. ცნენისთვის ტკბილი ხილი შხანიანი აღმოჩნდა.

გოგონამ არ იცოდა, რომ უდრანს ტყეში ხილის ჭამა მხოლოდ ადამიანებს შეუძლიათ და რომ ამის გამო ახალ და საყვარელ მეგობარს დაკარგავდა.

დრო დაიწყო.

„ახლა“ გოგო ისევ მარტოა და უკვე იცის, რა არის „მარტოობის“ კონცეფცია და რას ნიშნავს „დიდი ხანი“.

【日本語訳】

はじめてのともだち

鬱蒼とした森に一人の少女が住んでいます。この森には時間の概念がないので、彼女は今がいつなのかを知りません。この森の木々は独特です。木々は赤く、酸っぱい実になります。少女はこの森でただ一人の人間なので、自分の名前を知りません。彼女は独りです。ただ、いつも独りなので、孤独とは何かも知りません。彼女の考えでは、自分は独りではないのです。

少女は森を散歩します。お腹が空いて食べ物が必要だからです。面白いことに、時間の概念がなくともお腹は空くようです。この森には酸っぱい実がたくさんありますが、少女は酸っぱい実が好きではありません。酸っぱい実よりも甘い実の方が好きです。しかし、この森では甘い実は珍しいものです。

どれほど長い間散歩しているのでしょうか。どの季節なのか、寒いか暑いかも分かりません。突然、白い馬が彼女の右側に現れます。少女にとって、その白い生き物を見るのは初めてでしたが、怖がらなくていいと直感します。

少女は白い馬に乘ります。彼らは風のように速く駆けます。少女は白い生き物の名前も出身も知りませんが、それが自分の初めての友達だということは分かります。白い馬は話しますが、馬もまた、この二本足で赤髪の少女が自分の初めての友達だと分かっています。友達と一緒に言葉なしでも楽しいものです。彼ら自身も何故か、一緒に楽しいということは分かります。

ついに甘い果実が二人の脇に。少女は実を食べます。彼女は優しいので、甘い実を友達にも分けてあげます。馬もそれを食べます。

しばらくすると、馬は突然動かなくなりました。馬にとって甘い果実は毒だったのです。少女はこの森で甘い実を食べられるのは人間だけだとも、そのせいで友達を失ってしまうとも知りませんでした。

時が始まりました。

今、少女はまた独りですが、「独り」とは何か、そして「時間が長い」とはどういうことか、もう分かります。

【English translation】

First Friend

A girl lives in a dense forest. This forest has no concept of time, so she doesn't know when "now" is. This forest has unique trees. The trees are red and sour fruit grows on them. She doesn't know her name because she is the only human in this forest. She is alone, but she is always alone, so she doesn't know what loneliness is either. In her mind, she is not alone.

The girl walks on foot in the forest because she is hungry and needs food. Interestingly, food is still necessary even without the concept of time. There is a lot of sour fruit in this forest, but the girl doesn't like sour fruit. She prefers sweet fruit to sour fruit. However, sweet fruit is rare in the dense forest.

She doesn't know "how long" she has been walking. She doesn't know which season it is, whether it's cold or hot. Suddenly, a white horse appears to her right. For the girl, this is the first time she has seen the white creature, but somehow she feels that she doesn't have to be afraid.

The girl sits on the white horse. They run as fast as the wind. The girl doesn't know the name of the white creature or where it's from, but she knows that it's her first friend. The white horse doesn't speak, but the horse also knows that this two-legged, red-haired girl is already its first friend. The girl is happy with her friend even without language. They don't know why, but they know that now they have joy together.

Finally, there is sweet fruit around them. The girl eats the fruit. She is a kind girl, so she shares the sweet fruit with her friend. The horse also eats it.

After a while, the horse suddenly stopped moving. The sweet fruit turned out to be poisonous for the horse. The girl didn't know that only humans can eat the sweet fruit in the forest, and that because of this, she would lose her new and beloved friend.

Time has started.

Now, the girl is alone again, and she now knows what the concept of "loneliness" is and what "a long time" means.